

Conrad Son: "La normalització passa per fer revistes"

A la dreta, Conrad Son. Les excursions calentes és la desena producció d'aquest director, guionista, camera, actor i compositor de la banda sonora, "perquè si no els números no surten".

ressen la gent. Molts videoclubs viuen del porno". I posats a normalitzar, divulgar i normalitzar la llengua i el sexe, aquest barceloní s'ha embolicat amb la segona part de les excursions. *Pirineus calents* possiblement començarà a rodar-se a final d'any. També ha mantingut contacte amb la coordinadora Gai i Lesbiana per tirar endavant la primera realització gai en català. El títol podria ser *Ja ho has dit al papà que ets gai?* i comptaria amb l'assessorament, entre més persones, d'Armand de Fluvià. El seu rodatge pot començar després de Reis, i Sitges en seria un dels escenaris. Sexe en Català també presentarà durant el Festival la primera revista del porno a Catalunya, còmics i, avisa, fotos "molt heavy". Quim, dibuixant d'*El Jueves*, n'ha fet la contraportada. Internet és una altra eina

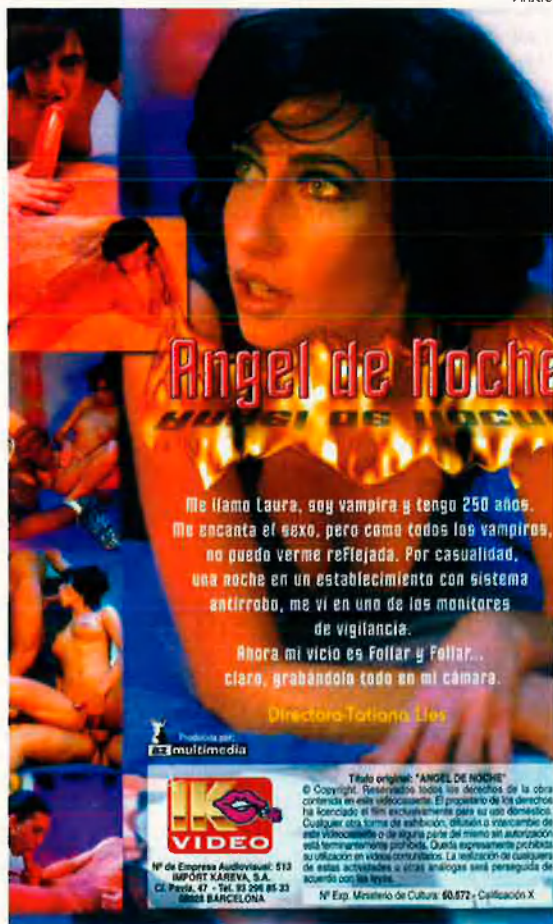
imprescindible per a l'empresa d'aquest atrevit realitzador, que hi té quatre webs.

L'aposta de Conrad ha fet que es prodigui últimament als mitjans de comunicació. Les seves excursions donen peu a reflexions de tota mena sobre la normalització

de la llengua. El seu projecte Sexe en Català ha tingut notes d'adhesió. El director en posa algunes sobre la taula, com la del periodista Josep Pernau ("Ha estat una iniciativa de la societat civil, tan afalagada pel senyor Pujol... La seva estrena ha de ser lluïda i mereixerà la presència del president de la Generalitat"). O la de l'escriptor Ferran Torrent ("Si en totes les llengües es fa porno, em sembla una estupidesa que no se'n faci en català"). O la del cantant Quimi Portet ("ja era hora"). O la de Núria Feliu ("Crec que en català ha d'haver-hi de tot per tenir un país normalitzat"). Conrad també truca a la porta dels polítics. I comenta entusiasmat la cita que li ha concedit el líder d'Esquerra Republicana Carod-Rovira el 24 de novembre, primer dia del Festival.

Anna Garcia

ARXIU

Cartell d'Ángel de noche'. És l'òpera prima de la directora catalana Tatiana Lies.

La fira del sexe

El públic del Festival Internacional de Cinema Eròtic de Barcelona no para d'augmentar, ha passat de 2.000 persones el primer a 22.000 l'últim. El Festival entra al nou segle amb un buit de direcció i amb un cert suport institucional, concretat en les jornades del Palau de la Virreina. A més, Tatiana Lies hi estrena el seu primer film, 'Ángel de noche'.

Es desentesos diuen que el 1998 és l'any que Barcelona va entrar a formar part del circuit de les capitals mundials del porno. Factors que hi contribueixen: ciutat tolerant que és la porta de l'estat espanyol, avantatges fiscals, clima i espais a prop de mar. Tot plegat va fer que l'empresa Private, número 1 en pornografia de luxe amb seu a Las Vegas, instal·lés, fa un any, oficines a Sant Cugat. Una temptadora situació que es complementa amb un Festival Internacional de Cinema Eròtic (FICEB) a punt d'obrir

la setena tongada. De moment, qui fins ara n'era el director i creador, José M. Ponce, deixa el càrrec, tot i que hi continua d'assessor, i torna als seus orígens amb una nova edició de revista satemosaquista. El seu lloc queda buit i apareix la figura de portaveu, Adeline Aránega, d'Almeria, amb quaranta-dos anys, que l'any 1978 va muntar la primera sex-shop de Barcelona copiant models francesos, ha assumit el càrrec. Adeline, col·laboradora del festival des de la primera convocatòria, mira el nou segle

amb optimisme ("el públic augmenta cada any"), però també amb cautela: "ja veurem quines seran les línies de futur. Esperem que s'acabi aquest setè festival per parlar-ne. Si jo continués, insistiria en les subvencions. A més, enguany, per primera vegada, hi ha hagut dos factors importants: els debats es fan en un marc institucional i l'organització del certamen ha anat a càrrec d'una empresa especialitzada en fires".

El festival va ser una iniciativa de Ponce, periodista madrileny establert a Barcelona i molt conegut en el circuit sadomasoquista, que el 1993 comença la lenta recuperació de la indústria pornogràfica a Catalunya amb la sèrie *Aficionados españoles*. Alhora, engega al Poble Espanyol de Barcelona la primera FICEB, que no arriba als dos mil visitants. Els primers anys no van ser fàcils. El certamen havia de fer-se conèixer i les institucions el miraven amb recel. L'enfrontament amb l'Ajuntament de la ciutat es palesa amb la censura institucional del cartell del IV Festival. No volien que sortissin noies mig despullades. La notícia salta als mitjans de comunicació. El Festival segueix el seu curs guanyant adeptes cada any. I al quart, amb 19.000 assistents, ja comença a fer-se petit el Poble Espanyol. El firal de la Farga de l'Hospitalet de Llobregat, població tocant a Barcelona, acull, dintre els seus 12.000 metres

El 1998 Barcelona va entrar en el circuit de les capitals mundials del porno, pels seus avantatges fiscals, el seu clima i els espais al mar.

quadrats, la fira del sexe des de l'any 1997. I l'any passat l'organització va comptar 22.000 persones, la majoria homes, oi? Adeline contesta ràpidament: "Bé, és un públic dividit. Aquests últims anys hi ha una aflluència major de joves, i molts hi vénen en parella. En canvi, sí, les persones d'edat mitjana acostumen a ser homes". Un públic, deixem-ho així, que pot xafardejar pels estands on les principals empreses de dintre i de fora mostren el seus productes; que pot fotografiar-se amb les seves estrelles porno i veure les estrenes que es projecten diàriament a la sala X Aragó, de Barcelona. Però no hi ha dubte que un dels al·licients del festival és de topar de nas amb actors i actrius del porno com Lea Martini, Ginger Lynn, Dolly Golden i els catalans Nacho Vidal (en parlen com del successor de Rocco Siffred-

di; fins i tot treballa als Estats Units), Max Cortès, Toni Ribas (i la seva dona Sophie Evans) i Sara Bernat, i molts més. Rocco Siffreddi, que va veure augmentada la seva popularitat arran de la participació en el film *Romance* també passejarà la figura pel Festival, tot i que no s'espera que hi actuï. Els *shows* en directe són, justament, una activitat que desperta gran interès. Actors i actrius munten números porno i és possible que convidin el públic a participar-hi.

Aquest VII Festival dedica un espai a les directores, la majoria ex-actrius. Bionca, Leticia, Veronica Hard, Selen, Roberta Findlay..., les espanyoles María Bianco, Lina Romay i, la més recent, Tatiana Lies (mentides). Cas curiós, el de Tatiana, pseudònim d'una jove catalana, una tal Sandra, autora de *fanzines* i amant del cinema d'Alex de la Iglesia, de vint-i-set anys, i possiblement l'única que es presenta a aquesta secció sense haver passat per l'experiència de la interpretació. De fet, és la primera directora d'aquí que ha filmat i dirigit un film porno. La seva òpera prima *Angel de noche*, d'un cost d'un milió i mig de pessetes, barreja vampirisme amb música techno. Els actors i actrius que hi participen (Toni Ribas, Max Cortès, Sophie Evans...) han sortit de la sala Bagdad. Però no ens enganyem, el cinema porno femení no és diferent del que fan els homes. Ta-

Aquesta setena edició del Festival Internacional de Cinema Eròtic de Barcelona dedica un espai a les directores, la majoria ex-actrius. Bionca, Leticia, Veronica Hard, Selen, Roberta Findlay, les espanyoles María Bianco, Lina Romay i la jove catalana Tatiana Lies, l'única que es presenta en aquesta secció sense haver passat per l'experiència de la interpretació.

L'estrella del porno Rocco Siffredi visita el festival

Jose M. Ponce (fundador del certamen l'any 1993) ha deixat el seu càrrec de director del festival, tot i que continua com a membre assessor. Ponce torna als seus orígens amb una nova edició de revista sadomaso.

tiana no ha fet servir escenes anals, tant de moda aquests últims temps, però "som davant un gènere pensat per als homes, tot i que les dones, aquests últims anys, hi demostren, per sort, un cert interès". Tatiana Lies, de fet, volia fer un producte "cliper", més experimental, i això significava diners, i els productors volen realitzacions barates perquè, al públic, als homes, no els interessa un bon argument, una bona fotografia... "S'ha demostrat que el consumidor lloga una pel·lícula i a vegades ni la veu sencera; amb el control a la mà s'atura a les escenes que més l'estimulen. Som davant un negoci que t'empeny a fer coses barates, a fer escombraries", s'esplaia Marc Aureli Bevià de la productora Caspa Bros.

El dia 24 és el punt de partida, però per a escalfar l'ambient, i des del 2 de novembre, ja hi ha en funcionament un cicle de de-

ARXIU / RICARD CUGAT

bats al Palau de la Virreina, de Barcelona. De fet, ja només en falta l'últim: *Publicitat i erotisme* (dia 23, a les 20.30) n'és el títol, i hi participaran Maite Crespo, de l'agència BBDO; Xavier Agulló, assessor editorial de la revista CNR; Ferran Llopart, di-

rector creatiu de l'agència Guerrero y Partners, i una model. Moderarà la sessió el locutor Rocco Steinhauser. I ja en el marc del festival, hi ha una exposició d'obres presentades al IV Concurs d'Art Eròtic i un primer concurs de fotografia que té per tema el certamen. Una altra nota de color, la hi posarà la fotògrafa Maria Speus que pensa instal·lar un plató des d'on retratarà actors, actrius i públic. Un festival de sexe, amb cartell fet per Peret, que no vol deixar de banda la credibilitat. "El festival té credibilitat d'àmbit europeu, perquè aquí hi ha un jurat, format per una majoria de crítics, que no té interessos a l'hora d'atorgar els premis", apunta la portaveu. I és que el festival, simulant els certamens "convencionals", també atorga un premi cobejat, el Nimfa.

Anna Garcia

Descomptes als subscriptors d'EL TEMPS

Truca'ns de dilluns a divendres al
93 309 70 04
PROMETEATRE

ROMEA

Fins al 28 de novembre. Barcelona.

La presa

25% de descompte de dimarts a diumenge.

Teatre Joventut

23,26 i 27 de novembre. Barcelona.

Queridos poetas

De Paco Rabal

20% de descompte.

Teatre Borràs

Fins al 28 de novembre. Barcelona.

Lazarillo óe Tormes

25% de descompte de dimecres a diumenge.

Teatre Joventut

Fins al 24 de desembre. Barcelona.

RENT

El musical que trenca amb tot el que està establert

25% de descompte de dimarts a diumenge.